ਸੂਰਯਵੀਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਰਾਜ

(2022 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 177)

ਫਰਵਰੀ 03, 2022

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਪਾਮਿਦੀਘੰਤਮ ਸ੍ਰੀ ਨਰਸਿੰਘਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 – ਧਾਰਾਵਾਂ 302, 34 ਅਤੇ 120-ਬੀ – ਭਾਰਤੀ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1959 – ਧਾਰਾ 25 – ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ('ਡੀ' ਅਤੇ 'ਪੀ') ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-12 ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ – ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਪੀਡਬਲਯੂ-12 (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਦੀ ਬਿਨਾਂ 'ਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ – ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦਾ ਮੈਮੋ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 'ਡੀ' ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302/34ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 'ਪੀ' ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ – ਸਜ਼ਾ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ – ਦੋਸ਼ੀ 'ਡੀ' ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ – ਫੈਸਲਾ: ਪੀਡਬਲਯੂ-12 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-15 (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ) ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ – ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਅਫਵਾਹਾਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਇਸ ਲਈ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ – ਪੀਡਬਲਯੂ-12 ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਰ ਸਨ – ਜਦਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ-15 ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਸਨ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ – ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਾਕਸ ਪਛਾਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੱਖੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ – ਅਭਿਯੋਗ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਦੇਹ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਦੋਸ਼ੀ 'ਡੀ' ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਹ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ: ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-12 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-15 ਨੂੰ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਅਫਵਾਹਾਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਕੀ ਸੀ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ। ਪਛਾਣ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਸ੍ਰੋਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਪਰਯਾਪਤ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-15 ਦਾ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਘਰ 'ਤੇ ਆਏ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਕਸ ਪਛਾਣ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। [ਪੈਰਾ 17]I9-E-H]

2. ਇਸ ਨਾਲ ਸਬਸਿਡੀਅਰੀ ਸਬੂਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਦੇਹ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18]I10-A-B]

3. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਦੋਨੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਡੀ.' ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਭ 'ਡੀ' ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। [ਪੈਰਾ 20]I10-C]

ਅਹਿਲਾਜੀ ਜਹਾਗੀਰ ਅਲੀ ਸਈਦ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2003) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 708; ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1982) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 101 : [1982] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 235 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2003] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 708 ਪੈਰਾ 21 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[1982] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 235 ਪੈਰਾ 21 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 177 ਦਾ 2022.

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 12.03.2014 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਆਰ.ਏ ਨੰਬਰ ਡੀ-1049-ਡੀ.ਬੀ ਦੇ 2009 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਰਾਜੀਵ ਬਾਂਸਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਰਾਜਨ, ਮਹੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਰੋਹਿਤ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਹਿਤੈਨ ਬਾਜਾਜ, ਵਿਸ਼ਨੂ ਪਾਜ਼ਾਂਗਾਮਤ, ਮਿਸ ਸਵਾਤੀ ਗਾਰਗ, ਪ੍ਰਬੋਧ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਸ. ਉਦਯ ਕੁਮਾਰ ਸਾਗਰ, ਏ.ਏ.ਜੀ, ਡਾ. ਮੋਨਿਕਾ ਗੁਸਾਈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬੀ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 12.03.2014 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ1 ਵਿੱਚ ਸੀ.ਆਰ.ਏ-ਡੀ-ਨੰਬਰ 1049-ਡੀ.ਬੀ ਦੇ 2009 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

3. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇਵੇਂਦਰ ਉਰਫ ਧੋਲਾ ਅਤੇ ਪਰਦੀਪ ਹਨ, ਨੂੰ ਜਿੰਦ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਟ੍ਰਾਇਲ ਨੰਬਰ 16 ਦੇ 19.03.2009 ਵਿੱਚ 1.10.2008 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 6.00 ਵਜੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 18602 ਦੀ ਧਾਰਾ 302/120-ਬੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 19593 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ।

4. ਇਹ ਅਪਰਾਧ 01.10.2008 ਨੂੰ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 566 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਜਿੰਦ ਵਿੱਚ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-12 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ:

“ਕੱਲ੍ਹ, 30.09.2008 ਨੂੰ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਲੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 5.30 ਵਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਜਾਨਕੀ ਦੇਵੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁਲਦੀਪ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਨੇ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਘਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵੇਖਣ ਆਏ ਹੋਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਬਰਦਸਤੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਸਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਘਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਪਛਾਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ, ਲਗਭਗ 6.00 ਵਜੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਜਾਨਕੀ ਦੇਵੀ, ਕੁਝ ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਬਜ਼ਾਰ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ, ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ' ਸਥਿਤ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੂ ਭਾਰਤ ਸਿਨੇਮਾ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਚਿੱਟੀ ਕਾਰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲੋਂ ਆਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਨੌਜਵਾਨ ਸਵਾਰ ਸਨ। ਕਾਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਰਾਜੂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਰੇ ਅਤੇ, ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਰਾਜੂ ਦੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ। ਰਾਜੂ ਗੋਲੀ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੁੰਡੇ ਉਸ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹਿਰ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੂਰਜਵੀਰ ਪੁੱਤਰ ਬਲਰਾਮ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਗਰਵਾਲ ਮਾਰਕੀਟ, ਜੀਂਦ, ਪਰਦੀਪ ਪੁੱਤਰ ਬਲਵਾਨ ਜਾਟ ਰਹਿ. ਭਵਾਨੀ ਰੋਡ, ਜੀਂਦ ਅਤੇ ਦੇਵੇਂਦਰ @ ਦੋਹਾ ਪੁੱਤਰ ਉਮੇਦ ਸਿੰਘ, ਜਾਤ ਜਾਟ ਸ਼ਰਮਾ ਨਗਰ, ਭਿਵਾਨੀ ਰੋਡ, ਜੀਂਦ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਨਰਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਜੀਂਦ ਲਈ ਇਲਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜੋ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਮ ਤੋੜ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਮਲਜੀਤ ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਪੁੱਤਰ ਮੇਘਰਾਜ ਪੰਜਾਬੀ ਵਾਸੀ ਵੇਦ ਨਗਰ, ਜੀਂਦ ਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੂ ਨੂੰ ਸੂਰਜਵੀਰ, ਪਰਦੀਪ ਅਤੇ ਦੇਵੇਂਦਰ @ ਦੋਹਾ ਰਾਹੀਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰਨ ਲਈ, ਘਰ ਖਾਲੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਕਾਰਨ।"

5. ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਪੋਸਟ-ਮਾਰਟਮ ਡਾ. ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-2 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ -

3. ਜ਼ਖਮ – (ਏ) ਗਰਦਨ ਦੇ ਖੱਬੇ 'ਤੇ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.9 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਗਹਿਰਾਈ (i) ਦਾ ਇੱਕ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਪਿੱਛਲੇ ਵਾਲ ਦੇ ਬਾਲਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਮਿਡਲਾਈਨ ਤੋਂ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੈਟਰਲ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਕਿਨਾਰੇ ਉਲਟੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਟੈਟੂਇੰਗ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਖੂਨ ਦਾ ਥੱਕਾ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

(ਬੀ) ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਆਕਾਰ 1.8 x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਗਹਿਰਾਈ (?) ਦਾ ਇੱਕ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਸਟਰਨਮ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ 9 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਮਿਡਲਾਈਨ ਤੋਂ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੈਟਰਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਹੋਰੀਜ਼ੋਂਟਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿਨਾਰੇ ਉਲਟੇ ਹੋਏ ਖੂਨ ਦਾ ਥੱਕਾ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਜਖਮ ਨੰਬਰ ਏ ਦੀ ਵਿਚੋਲਣ ਉੱਤੇ, ਉਪ-ਚਰਮ ਊਤਕ ਅਤੇ ਮਾਂਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚੋਲਣ ਉੱਤੇ, ਟਰੇਕੀਆ ਦੀ ਖੱਬੀ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਫਾੜ ਸੀ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਮੁੱਖ ਰਗ ਨੂੰ ਫਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟਰੇਕੀਆ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਰ ਵਿਚੋਲਣ ਉੱਤੇ ਜਖਮ ਨੰਬਰ ਏ ਨੇ ਜਖਮ ਨੰਬਰ ਬੀ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ।

(ਸੀ) ਖੱਬੇ ਜਾਂਘ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਤਹ ਉੱਤੇ ਆਕਾਰ 1 x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਗਹਿਰਾਈ (2") ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਫਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਜਖਮ ਸੀ, ਜੋ ਅਗਲੇ ਉੱਚੇ ਇਲੀਅਕ ਸਪਾਈਨ ਤੋਂ 9 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਸੀ ਮਾਰਜਿਨ ਉਲਟੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਟੈਟੂਇੰਗ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਮਿਆ ਹੋਇਆ ਖੂਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਜਖਮ ਨੰਬਰ ਸੀ ਦੀ ਵਿਚੋਲਣ ਉੱਤੇ ਉਪ-ਚਰਮ ਨਰਮ ਅਤੇ ਮਾਂਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਾੜ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚੋਲਣ ਨਾਲ ਜਾਂਦਿਆਂ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਰਾਹਤ ਗ੍ਰਿਡਸ (ਅਗਲਾ ਮਾਰਜਿਨ) ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਖੱਬੇ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਅਤੇ ਮਾਂਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਲ4 ਅਤੇ ਐਲ5 ਰੀੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਲੱਭਿਆ।

4. ਖੋਪੜੀ ਖੋਪੜੀ, ਛਾਤੀ ਦੀ ਕੰਧ, ਪਸਲੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਟੀਲੇਜ, ਪੇਟ ਦੀ ਕੰਧ ਮੂੰਹ ਭੁੱਖ ਅੰਨਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਮੂਤਰਾਸ਼ਯ ਅਤੇ ਜਨਨ ਅੰਗ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਨ ਦਿਮਾਗ ਝਿੱਲੀਆਂ ਪਲੂਰਾ ਸੱਜਾ ਅਤੇ ਖੱਬਾ ਫੇਫੜਾ, ਛਾਤੀ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹਨ, ਤਿੱਲੀ ਗੁਰਦੇ ਪੇਟ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਆਂਤ ਫਿੱਕੇ ਸਿਹਤਮੰਦ, ਪੇਟ ਵਿੱਚ 100 ਸੀਸੀ ਅਰਧ-ਪਚਿਆ ਭੋਜਨ ਹੈ, ਛੋਟੀ ਆਂਤ ਵਿੱਚ ਚਾਈਮ ਅਤੇ ਗੈਸਾਂ ਹਨ, ਵੱਡੀ ਆਂਤ ਵਿੱਚ ਮਲ ਅਤੇ ਗੈਸਾਂ ਹਨ। ਲੈਰਿੰਕਸ ਅਤੇ ਟਰੇਕੀਆ ਜਿਵੇਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਖਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਦਮੇ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਬਹਾਵ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਜਖਮ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨ।"

6. ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਉੱਤੇ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ।

7. ਟਰਾਇਲ ਦੌਰਾਨ, ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਜਾਨਕੀ ਦੇਵੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਏ. ਪੀਡਬਲਿਊ-12 ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ:-

"30.09.2008 ਨੂੰ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋ ਜਵਾਨ ਲੜਕੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਬਰਦਸਤੀ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਏ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਰਜਿੰਦਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 1.10.2008 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸਮੇਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘਰੇਲੂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਰਜਿੰਦਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਿਨੇਮਾ ਦੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 2-3 ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਰਤ ਸਿਨੇਮਾ ਵੱਲੋਂ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਰਜਿੰਦਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਏ।

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਰਜਿੰਦਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਨੂੰ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਜੀਂਦ ਲੈ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰਜਿੰਦਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ। ਮੋਹੱਲੇ ਵਿੱਚ ਅਫਵਾਹ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਯਵੀਰ, ਦੇਵੇਂਦਰ ਉਰਫ ਢੋਲਾ ਅਤੇ ਪਰਦੀਪ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਰਜਿੰਦਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੂਰਯਵੀਰ,

ਦੇਵੇਂਦਰ ਉਰਫ ਢੋਲਾ ਅਤੇ ਪਰਦੀਪ ਅੱਜ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਰਜਿੰਦਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਾਰਿਆ। ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਐਕਸ.ਪੀ.ਐਚ. ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਯਵੀਰ, ਦੇਵੇਂਦਰ ਉਰਫ ਢੋਲਾ ਅਤੇ ਪਰਦੀਪ ਹਮਲਾਵਰ ਸਨ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਰਜਿੰਦਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਦੇ ਕਾਤਲਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਮੈਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਐਸ ਅਤੇ ਪੀ.ਟੀ. ਮੇਰੇ ਦਸਤਖਤ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਲੈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਬਾਰੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਰੋਹਤਕ ਰੋਡ, ਜੀਂਦ ਲੈ ਕੇ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਫਾਰੈਸਟ ਦਫਤਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੱਗੇ ਇੱਕ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਖੰਭ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਹਥਿਆਰ ਬਰਾਮਦ ਕਰਵਾਏ। ਕੁਝ ਕਾਰਤੂਸ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਬਰਾਮਦ ਕਰਵਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਲੀਥੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਪਾਲੀਥੀਨ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 24.10.2008 ਨੂੰ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਯੂ. ਮੇਰੇ ਦਸਤਖਤ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਸਤਖਤ ਸਕੈਚਾਂ ਐਕਸ.ਪੀ.ਵੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 24.10.2008 ਨੂੰ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ।

ਉਸਦੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰੀਖਣ ਵਿੱਚ, ਗਵਾਹ ਨੇ ਮੰਨਿਆ:

"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਜਵਾਨ ਮੁੰਡੇ ਇੱਕ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਮਾਰੂਤੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵੈਚਾਰਿਕ - ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-15 ਜਾਨਕੀ ਦੇਵੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ:

"ਤਿੰਨੇ ਦੋਸ਼ੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ, ਨੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੂ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਰਾਜੂ ਹੈ, 1 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ, ਭਾਵ ਕਰੀਬ ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ 8ਵਾਂ ਮਹੀਨਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਲਗਭਗ 06:00 ਵਜੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਕਲੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸੜਕ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੂ ਭਾਰਤ ਸਿਨੇਮਾ, ਜੀਂਦ ਦੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ 15 ਤੋਂ 20 ਗਜ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਤਿੰਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜੋ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੂ 'ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ। ਗੋਲੀਆਂ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੂ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਹਸਪਤਾਲ ਜੀਂਦ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਸਤੇ 'ਚ ਮਰ ਗਿਆ।

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਦੋਸ਼ੀ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੂ 'ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਿਰ ਨਹਿਰ ਵੱਲ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ

ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਖੂਨ ਉਠਾਇਆ ਵਿਡੀਓ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ Ex.PM. ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨੇ ਅਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਥਾਂ ਦਿਖਾਈ।"

ਉਸਦੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰੀਖਣ ਵਿੱਚ, ਗਵਾਹ ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ:

"ਮੈਂ ਪੁਲਿਸ ਅੱਗੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ (ਬਿਆਨ Ex.DA ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ)।"

8. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 15.10.2009 ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸੂਰਿਆਵੀਰ ਅਤੇ ਦੇਵੇਂਦਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਰਦੀਪ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੂਰਿਆਵੀਰ ਅਤੇ ਦੇਵੇਂਦਰ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਪੜ੍ਹ ਕੇ 34 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਬਸਟੈਂਟਿਵ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ 2000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ।

9. ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸੂਰਿਆਵੀਰ ਅਤੇ ਦੇਵੇਂਦਰ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੀਆਰਏ-ਡੀ.No. 1049-ਡੀਬੀ ਅਤੇ 1087-ਡੀਬੀ ਦੇ 2009 ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

10. ਦੋਸ਼ੀ ਦੇਵੇਂਦਰ ਉਰਫ ਧੋਲਾ ਨੇ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਕ੍ਰਿ.) ਨੰਬਰ 9957 ਦੇ 2016 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਚੈਲੇਂਜ ਲਈ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਪੜਾਅ 'ਤੇ 05.12.2016 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

11. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਕ੍ਰਿ.) ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ(s) 19963 ਦੇ 2020 ਨੂੰ ਸੂਰਿਆਵੀਰ ਯਾਨੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

12. ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

13. ਹੁਣ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

14. ਅਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਆਰ. ਬਸੰਤ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ ਸਾਗਰ, ਰਾਜ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

15. ਮਿਸਟਰ ਬਸੰਤ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ:-

(a) ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-12 ਨੂੰ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਫਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਚਲਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਜੋ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਅਭਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(b) ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-12 ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਇੱਕ ਚਿੱਟੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਰਜਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਆਏ; ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਹੁਣ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ।

(c) ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਜਿਕਰ ਪੀਡਬਲਿਊ-15; ਜਾਨਕੀ ਦੇਵੀ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊਜ਼ 12 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਉਹ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹੀ ਸਨ ਜੋ ਹੁਣ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(d) ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰਖ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪਰਖ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲਦਾ।

(e) ਕਮਲਜੀਤ ਅਤੇ ਕੁਲਦੀਪ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

16. ਮਿਸਟਰ ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ ਸਾਗਰ, ਸੂਬੇ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇਵੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

17. ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊ-12 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-15 ਨੂੰ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਅਫਵਾਹਾਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਕੀ ਸੀ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਾ ਹੀ ਅਭਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਪਛਾਣ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਮੂਲ ਸ੍ਰੋਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਪੁਖਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਪੀਡਬਲਿਊ-15 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਪਰਖ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਕਸ ਪਛਾਣ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

18. ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਉਪ-ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਣਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਭਿਯੋਗ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਦੇਹ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

19. ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਕ੍ਰਿ.) ਨੰਬਰ 9957 ਦੇ 2016 ਦੀ ਖਾਰਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ-ਦੇਵੇਂਦਰ ਉਰਫ ਢੋਲੀਆ ਵੱਲੋਂ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਖਾਰਜੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

20. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਦੋਨੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਯਾਨੀ ਦੇਵੇਂਦਰ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਵੇਂਦਰ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

21. **ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਖਿਲ ਅਲੀ ਜਹਾਂਗੀਰ ਅਲੀ ਸਈਦ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਰਾਜ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਹਰੀਹਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜ** ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਚਰਚਾ ਸੀ:

"6. ਉਪਰੋਕਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਜੱਬਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ (ਜੇ ਨਾ ਘੱਟ), ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 21 ਸਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਚੰਦ੍ਰਾਚੂੜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪਨਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹਰੀਹਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਲਾਭ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

7. **ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਉਦਧਰਣ ਨੂੰ ਲਾਭਪ੍ਰਦ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਕਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ**:

“19. ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਿਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ 'ਤੇ

ਲਾਗੂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦਯਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

20. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 32 ਅਤੇ 136 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਨਿਆਇਆ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਵਲ ਅਸਾਧਾਰਣ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਰ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

8. ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 21 ਦੀ ਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਗਹਿਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਮਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜੱਬਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧੀ ਵੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ I ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕੇਸ ਵਿੱਚ A 1 ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਨਿਆਇਆ ਹੋਵੇਗੀ।"

22. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਕ੍ਰਿ.) ਨੰਬਰ 9957 ਦੇ 2016 ਨੂੰ ਫਾਇਲ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੋਰਸ ਦੇਵੇਂਦਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਬਿਨੈ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

23. ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਕ੍ਰਿ.) ਨੰਬਰ 9957/2016 ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਉਚਿਤ ਸੂਚਨਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜੇਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਕਤ ਦੇਵੇਂਦਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਮਿਲ ਸਕੇ।

24. ਦੋਨੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਸਬੰਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਅੰਕਿਤ ਜ੍ਵਾਨ

(ਆਰਿਸ਼ ਚੌਧਰੀ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ. ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ)

ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate